

شوقِ شفق

در بگشودم و بهین برون شدم
رها کردم نگاه و خیال و فکر
مدهوش مهربانی آسمان شدم
ماهرانه می نمود نقش های بکر
نیمهء بالای ابرها خاکستری، سپید
پائین تنه پرفروغ و صورتی در دشتِ نور
خورشید نقش آفرین و خود ناپدید
بوسه ها فرستادمش با سپاس و سرور
خوب می دانستم که پرسخاوت و بی ریا
بردمد فردا و فرداهای دگر در فلق
تک تک ذره های وجودم شود ندا و نوا
در کارزار آفرینشی دوباره و در شوقِ شفق

Bad Zwesten

آخرین روز دی ماه هزار و سیصد و نود و پنج